

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

<p>Előfizetési díj: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr.</p> <p>Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP.</p> <p>Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dójának” czínnzendők.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.</p> <p>E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p>Hirdetési díj: 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik.</p> <p>Bélyegdíj minden beigtatásért 30 kr.</p>
---	--	--	---

Az országgyűlés végén.

Néhány rövid hét, s a nemzet ismételen hivatva leendő legszebb politikai jogát, az országgyűlési képviselőválasztást gyakorolni, hogy közvéleményének az őszkor összeülendő új hongyülésben adjon kifejezést.

Alig van fontosabb pillanat egy nemzet életében, mint a képviselő-választás; ilyenkor kell az állampolgárban legmagasabbra emelkedni azon tudatnak, hogy a souverainnek ő is egyik tagja, esetleges szavazata tán nemzete sorsa felett dönt.

Midőn ily fontos pillanat már-már elérkezendő, igen tanácsos, hogy az eszmék tisztáztassanak és megjelöltessenek azon általános elvek, melyek körül a nemzetnek csoportosulnia kell. Nem vélek felesleges munkát teljesíteni, midőn ezen általános iránypontokat óhajtom megjelölni.

Egy eszme van, melyet egyetlen párt sem ejthet el, mely magát magyarnak nevezi s ez a magyar nemzet souverainitása és supremáciája azon területen, mely területet Szent-István koronája kapcsol egybe; lehetnek az eszközök mások, de a jelszó ugyanaz. A magyar nemzet nemzetiségére bár büszke volt, de egyáltalán nem tett annyit érte, mint a sokkal jobb körülmények között levő nyugot-európai nemzetek. Ezen körülménnyel szakítanunk kell s a nemzeteknek igyekvése legyen, hogy az ország határain belül minden intézmény nemzeti alapra legyen fektetve s csak azon politikát támogathatjuk, mely támaszát a Magyarországon bírja, mely a magyar nyelv terjedését előmozdítja, mely a nemzetiségi féltelenségeket megtöri s mely végre a magyar elemnek a közigazgatás minden ágában fölényt szerez.

Midőn eme nagy cél lebeg a választásra készülő polgárság előtt, szabad legyen kimondanunk, hogy a magyar nemzetiség nem csupán eszme, de tény is, melynek irányai különbözők. Valósítanunk kell ehhez képest még pedig önerőnkől mindazt, a mi egy önálló nemzetiség, egy önálló állam fennmaradásához okvetlenül szükséges.

Meg kell teremtenünk a magyar ipart és kereskedelmet, mert az állam, melynek saját ipara és kereskedelme nincs, önálló nem lehet. Hogy e célunkat elérjük, nem olyan politikára van szükségünk, mely csillogó ígéretekkel és üres biztatásokkal kápráztat, hanem olyanra, melynek jelszava: dolgozunk! Kormány ipart, kereskedelmet soha nem teremtett, hanem igenis a nemzet. A kormánynak feladata gyámolítani az ipart és kereskedelmet és elhárítani a fejlődés elé gördült akadályokat.

Pénzügyi önállóságra is kell törekednünk, mert e nélkül az állam önállása alig képzelhető. E tekintetben helyzetünk valóban föltötte nehéz. A kiegyezés után az új életre ébredt nemzeti szellem, mely érezte a haza hátramaradását a nyugati

kulturával szemben, sürgősen követelte a modern intézmények behozatalát, minek eredménye lón az állam adósságának oly mértékben való felszaporodása, hogy ma már nagy feladatot képez azok kamatainak fedezése. S miután az elmaradás és túlszárnyalás veszélye nélkül a félúton meg nem állapodhatunk, álladalmi kiadásaink ma is tetemesek lévén, az adózó polgárok vállain majdnem elviselhetetlen teher nyugszik, melyet még szaporítani annyit tenne, mint megsibbasztani a hazai ipart, kereskedelmet, gazdaszatot, szóval az egész állami életet. Viszonyaink között az egyetlen helyes pénzügyi politika csak az lehet, mely czélul tűzi ki a legszigorúbb takarékoszást a kiadásokban és az adózók terheinek könnyítését.

Hazánk különösen földművelő ország lévén, fötörékvésünket oda kell irányoznunk, hogy földművelésünk virágzó legyen. Súlyos körülményeink között e czél elérése valóban nehéz, de nem lehetetlen. Kivánatos a nagy földadó lejebbszállítása; szükséges továbbá, hogy nyersterményeink számára oly szállítási és vám előnyök biztosítottassanak, mi által azok a külföld piacain sikerrel versenyezessenek más államok nyersterményeivel.

Vessünk még egy futó pillantást külügyi helyzetünkre és követendő magatartásunkra. Nem egyszer hangoztattam e becses lapokban, hogy Magyarországra azon szerep vár, a mit a XIV-ik századtól játszott. Akkor az izlam, most a panszlavizmus az eszme, mely ellen a harczt akarva nem akarva fel kell vennünk. Szövetségesek nélkül nem maradhatunk, mert a külföld érzi, hogy a panszlavizmus elleni harcztan védpajzsa mi leszünk. Természetes szövetségesünk Lengyelország eltörlése oly politikai baklövés vala, a mi már eddig is keserűen megbozulta magát s a mit velünk ismételni az európai diplomatiának érdekében nem lehet. Ezekhez képest kívánjuk, hogy külügyi politikánkban minél jobban érvényre jussanak nemzetünk jogos kívánalmi és érdekei.

Ezek azon fő és általános eszmék, melyeknek megvalósítása a közel jövő nagy munkája. Sajnos, hogy e sysiphusi küzdelemben a nemzet nem vállvetve működik. A gazdasági élet krízisei, kedvezőtlen külügyi események, az ipar és kereskedelem pangása és a pénzügyi bonyodalmak a nemzet jelentékeny részét a meddő politikai pártviszályok felé sodorva oda jutottunk, hogy vannak egyének, kik minden, de minden bajainkért egy pártot, egy embert tesznek felelőssé és a szenvedélyek heve által elvakítva rohannak azok után, kik ragyogó álmokképekkel kápráztatják felizgatott elméjüket. Ha ez elem szaporodni fog, úgy beteljesül a nagy Széchenyi jóslata, mit 1847-ben a követválasztások előtt mondott: „— a honnak álladalma megrendül és a legmélyebbre ható hazafiak,

midőn kinosan fog vérzeni szívök annak elgondoltán, mennyire vihette volna a bölcsesség a hon kifejlését s ábrándozó incompetencia hová sülyeszté azt, egyedül buzgó imádságban lesznek, ultimum remedium gyanánt kénytelenek keresni status tudományt s újra és újra megkérni a magyarok istenét, hogy irgalmazzon kiskorúságunknak és segítsen. A nemzetiség, melyért oly sokáig, oly emberségesen, oly hűn s már némi sikerrel vívtunk, alkalmasint utolsó agoniáját fogja élni!“ Adja az ég, hogy ne így legyen.

Nekünk harcztolnunk kell, de a béke fegyverével. Magyarország kritikus helyzetben van: egy multunk van, mely nem tud meghalni s egy jövőnk, mely nem tud megszületni.

Mennél jobban érezzük hazánk súlyos helyzetét, annál inkább meg lehetünk róla győződve, hogy azon javítani egyszerre — mint azt a túlzók akarják — a lehetlenséggel határos. Rajtunk csak a tervszerű, ernyedetlen s vállvetve végzett komoly munkálkodás segíthet. Szokjunk le arról, hogy azért is a kormányt kárhoztassuk, a miért magunk vagyunk a hibásak. Támadjuk meg a legnagyobb erélylyel a kormány helytelen intézkedéseit, de ne hurezsoljuk a sárba, mert azzal magunk ellen követünk el tiszteletlenséget. Tanuljuk tisztelni az ellenvéleményt s ne arrogáljunk magunknak csalhatatlanságot, mint a túlzók, kik minden más véleményen levőt hazaárulónak declarálnak. Errare humanum est. A kormány is emberekből áll, a pártok is, de a nemzet is. Ki gondolkozott, ki cselekedett helyesen, azt a történelem van hivatva megítélni.

Ezek s ehhez hasonló eszmék foglalkoztatták a választások előtt a választó polgárokat. És ha bírálatuk józan, tiszta s szenvedély nélküli leendő, higgadtan megfontolt ítéletükre bizton számithatunk. Mi szabadságot akarunk; mi haladni akarunk az európai műveltséggel; nekünk nemzeti lét kell, nemzeti intézményekkel — de célunk egyúttal a rend is. És épen ezért hivatkozunk a megfontoló észre, nem pedig a szenvedélyekre.

Nagy szavak ideig-óráig hathatnak, de azon józan részt, mely eddig is a mérséklet útján haladt, nem fogja eltántorithatni az arany középúttól. Így megmaradva a törvényesség útján biztosithatjuk békés fejlődésünket s kerülhetjük el a nemzetünket már annyiszor sújtott gyásznapokat.

Készüljünk tehát a harczt. Lehet a harczt szép, fényes, tán dicső is — de áldást a béke ad! Én áldást kívánok nemzetemre! Éljen a haza!

Ifj. dr. Horváth János.

A népiskolai igazgatói állásról.

— Ajánlva Gáborjányi úrnak. —

A „Kecskemét” 22-ik számában, a Bán Istvánné úrhölgy és Páthy úr között váltott eszme-

cserére vonatkozva, Gáborjányi úr tolla adott egy cikket.

Nines szerencsém ismerni Gáborjányi urat; de cikkét figyelemmel átolvastam, ennél fogva ismerem az abban kifejtett nézete- és szándékait. S az ott mondottakra általánosságban az a megjegyzésem, hogy a ki oly magas hangú követeléssel tör lándzsát a valódi műveltség mellett az álműveltséggel szemben; ki — annak rendje szerint — oly mély tisztelettel hódol egy nő szellemes és elegans imodora előtt: annak kell, hogy kifejezéseiben maga is mindig válogatott, erőteljes s emellett könnyed rutinnal bíró legyen. — A szójáték, ha nincs benne él: nem jó; éllel pedig csak akkor jó, ha a hivatkozott tárgyat alaposan érintő tartalmassága képezi életét. — De ez legyen csak mellékesen megjegyezve.

A mihez én tüzetesebben szólni kívánok, az a népiszkolai igazgatói állás, miről Gáborjányi úr oly kicsinylőleg szól, hogy nolle-velle kételkedni kell a fölött, miként ő teljesen átértene az iskolaszék azon intenciót, mi a hivatott állás felállításánál az iskolaszék vezérloje volt, s mi annak szükségességét valóban igazolja is.

Kecskeméten nincs, mint Budapesten s az ország más nagy városaiban a közigazgatási hatóságok olyan osztálya, mely, vagy a melyben a körülményekhez képest egy vagy több személy exclusive a tanügyi dolgokkal foglalkozzék; s minden, a tanügy keretébe tartozó tárgyakat feldolgozva, arról annak idején és helyén kellőleg referálna, hogy ekként a tanügy állapota a hatóság s közvetve ez által a közönség előtt is nyilván tartatnék. Nálunk ez — s az iskolaügyre vonatkozó minden személyi és dologi ügynél első sorban az intézkedés az igazgatóra utalt, s az ő útján jut az iskolaszék elé, honnan a közigazgatási bizottság tanügyi osztályához és így tovább az illető fórumokhoz.

Az iskolaszék főleg a tanügy erkölcsi őre, s hogy őrködését hiven és magasztos feladatához méltóan betölthesse, kell, hogy abban egy hivatott s általa in specie megbízott egyén által támogatassék, ki folyton és közvetlen érintkezésben álljon a tanügy napszámosaival; s azoknak az iskolaszék és saját maguk közbejöttével, és méltányos, helyes kívánalmaik érvényrejuttatásával, a teendőkre nézve a lehető legjobb és a viszonyokhoz mérten legalkalmasabb irányt megjelölje. S hogy a munka a jelölt irányban foly-e s a netán mutatózó bajok és hiányok orvoslást nyerhessenek: arról saját szemlélete és tapasztalatai alapján jelentését időről időre megtegye, a kimutatásokat a törvény körülírása szerint és az általa meghatározott időpontokra a tanítói karral megtétesse és ő ezt egészben feldolgozva, az illető tanhatóságnak betérjessze.

Ha tehát, mint Gáborjányi úr mondja: „a tanrendszer, tanmódszer, tananyag mind meg van határozva“, — még ebből helyesen nem következtethető, hogy fölösleges az igazgató és a czime üres sallang, a nélkül, hogy viselőjére terhet rónna. Mert a hol körülbelül 50 iskola van, csaknem ugyanannyi tanítóval, ott a fent érintett teendők végzésére is szükséges, hogy a tanhatóság rendelkezék egy e célra különösen megbízott egyénnel, ki szakértelme mellett hivatásának teljes tudatával is bírjon, legyen az aztán akár Páthy, akár más

néven nevezett. Hogy azután ezen állás betöltője igazgatói czimet hordoz 300 frt. évi honorarium mellett, a miért pedig csakugyan megdolgozik: ezen én, szerény felfogásommal, nem értem, hogy lehet megbotránkozni. Hiszen azokat a dolgokat mégis csak kell valakinek végezni, mint a hogy például más városokban az igazgató-tanítók végzik, kik azért, csaknem mindentűt, kisebb-nagyobb mértékben szintén díjazvák is.

Minderre Gáborjányi úrnak több ellenvetése lehet, így például, hogy a tanítók annak idején és rendje-módja szerint készítsenek el minden az iskolájokra vonatkozó dolgokat, terjesszék be az iskolaszékhez s ott tovább elintéznék mindent. Ez a dolognak csak egy része volna s én még sem hiszem, hogy ennek végzésére az iskolaszék bármely tagja vállalkoznék csak úgy — szíveségből. Ha pedig az időközben elintézését kívánó kisebb eseteknél — pedig ilyenek is vannak — mindannyiszor az iskolaszék elnökét, vagy plane magát az iskolaszéket háborgatnók: no akkor ugyancsak meggyülnék a baja pusztán — tiszteletből.

A mi a közvetlen szemléletet, tapasztalatok szerzését illeti, erre nézve, úgy vélem; akként gondolkozik Gáborjányi úr, hogy azért vannak az iskolaszék tagjai, hogy ebben ezek fáradozzanak. Igaz, ezt ők is megtehetik, sőt meg is teszik, érteve a dolognak különösen szellem-erkölcsi oldalát. — Ámde, ha nem volna egy személy, kire a tanhatóság bizton számíthat, mivel ama személy nem csupán moraliter, de díjazás által is kötelezett arra, hogy minden alkalommal utána nézzen az iskolai ügyeknek: tekintsen az iskolák beléletébe, felföldözni igyekezzék az előfordulható anyagi és szellemi hiányokat, azok javítását célba vegye vagy vétesse, — úgy mindez egyenesen az iskolaszékre hármolnék. Már pedig nem kell hozzá valami magas röptű szellem, hogy beláttassék, miként ez nem volna rendjén s hogy csak bábéli zavart szülne.

De az is megtörténhetnék, hogy egy vagy más iskolának az iskolaszék tagjaiból naponta látogató jutna, mi, a mint a tanító működésére zsbasztólóg hatna, úgy a haladást is gátolná; de ellenben az is bekövetkezhetnék, hogy igen hosszú időközönként senki sem tekintene oda be.

Arra a vakolat-, eserép-, tanító-, tanítvány-, csapszék- és pedellusra vonatkozó szójátéokra pedig, jóllehet sajnálom, de bár enyhén szólva, kockázatom az állítást, hogy az legalább is: együgyűség.

A tanítót, mint minden rendű és rangú hivatalnokot, hivatalos teendőiben szintén megilleti némi ellenőrzés. Ez megvan széles e hazában és mindenütt. S bár a kecskeméti tanítói karnál, mely, mint hű sáfárja ügyének átérti és érezi fenséges és fontos hivatásának rendkívüli horderejét és ismeri, méltányolja a hozzá fűzött nemes várakozást; alig, vagy igen ritkán fordul elő eset, hogy a jóakarató figyelem az ugyanilyen figyelmeztetés alakját öltse fel; s mégis, nem-e buzdítólag, élesztőleg hat, ha olykor-olykor megjelenik egy olyan egyén az iskolában, ki az ott folyó dolgokhoz igazán ért s kinek elismerő szava űzi a lankadást és lelkesít a nagyobb tökély felé jutni, másrészt tanácsa- és utbaigazításával a gyengét a netán fölmerülő eseteknél, annak javára, támogatja és szeretettel a siker felé vezéri.

S ha a tanító hivatalos dolgainak kellően

megfelel mint tanító és mint ilyen erkölcsi téren áll s mégis kitétetik illetéktelen és igazságtalan megtámadtatásnak: ha a megtámadó az igazgató, vagy bárki legyen. bátran szembe lehet nézni vele és a tisztesség korlátai közt kijelenthetni azt, mit Apelles, a híres görög festő, a már igaztalanul bíraskodni kezdő vargának ezen szavakkal jelentett ki: „Sutor non ultra crepidam.“ S ha még így nem lesz találva a czél az orvoslásra, — van fórum. De a duskálkodó pressio által (ámbar ezt én s azt hiszem eddig collegaim sem tapasztalták) nem szabad sohasem engedni egyéniségünk szárnyaszegecsét.

Végül, hogy félre ne értessem Gáborjányi úrtól, kinyilatkoztatom, hogy a mit irtam, nem pártfogoltatást sovárgó kegyhajhászat, vagy a felsőség iránti tömjénezésből tevém. Sem a hunnyász-kodó hálálkodás, sem a föltétlen dicsőhymnuszok zengése nem áll véremlenben; — azonban a valódi jóakarát és érdem előtt tisztelettel és mindenkor örömmel hajlom meg!

A mit irtam, tettem meggyőződésből s hogy másnak is meggyőződésévé váljék: ez hő ohajtásom!

Minke Béla.

Meghívás.

Dr. Tassy Pál, Kecskemét város alsó választókerületének országgyűlési képviselőjelöltje program-beszédét vasárnap f. hó 12-ikén d. e. 10^{1/2} órakor a városháza udvarán fogja megtartani, mely alkalomra a választó polgárok tisztelettel meghívhatnak.

Kecskemét, 1881. Június 11-én.

A független szabadelvű-párt bizottsága.

Országgyűlési képviselő-jelölés.

A helyi független szabadelvű-párt f. hó 5-én tartott nagy értekezletén az alsó kerület részére dr. Tassy Pál jogtanár urat, a felső kerület részére pedig ifjú dr. Horváth János királyi táblai fogalmazó urat kérte fel országgyűlési képviselőjelöltül.

Dr. Tassy Pál úr követség által értesítettvén a párt legbensőbb ohajáról, az értekezleten harsán éljenések között megjelent és a párt benne helyezett bizalmát rövid, de tartalomdús beszédben megköszönvén, kinyilatkoztatta, miszerint a párt akaratának hódolva a jelöltséget elfogadja, és program-beszédét vasárnap f. hó 12-én megtartja, mire ismét szünni nem akaró éljenés keletkezett.

A csend helyreálltával dr. Szeless József pártelnök és dr. Dékány Ráfael jegyző bizattak meg, hogy ifjú dr. Horváth János urat a történekről levél útján értesítvén, kérjék fel a párt nevében, hogy a felső kerületi országgyűlési képviselőjelöltséget elfogadni szíveskedjék. Megbizottak feladatuknak készséggel megfelelvén, örömmel tudatjuk a felsőkerületi választó polgártársakkal, hogy ifjú dr. Horváth János úr, a közszeretben is tiszteletben álló dr. Horváth János orvos úr fia, a jelöltséget f. hó 7-én kelt becses levelében tett nyilatkozata alapján elfogadta és program-beszédét f. hó 19-én vasárnap megtartja.

Fogadja a tisztelt párt becses ígéretének előlegeül lapunk mai számának vezércikkét, melyben politikai nézetét hiven ecseteli és ismerteti.

TÁRCZA

Az egyetlen leány

Elbeszélés

Irta Beliczay Jónás

(Folytatás)

Azonban Irén nem volt megverve, nyert, ha mindjárt Juliska volt is a legszebb asszony, ő maradt a legszebb leány. Koromfekete pillái alól rokonszenvesen mosolyogtak sötét szemei, édes meleget árasztva arra, a kire nézett. Szép akart lenni s az volt.

Galanthay az esküvő napján érkezett vissza birtokáról. Norfolkne, a Rubrik és Irén közt köntendő házasságról értesülve, újra elkezdte előtte a régi nótát s ezzel unokáját elszalasztá magától. Néhány napot falun töltött, némileg azért is, hogy kifogyván az úri és polgári rendnél ismerős leányokból, a kikkel esetleg házasságra is hajlandó volt volna lépni, most a paraszt leányok közt keressen alkalmas életpárt. A törekvés azonban eredménytelen maradt, a finnyás úr halálra unatkozva visszatért a városba s épen a kaszinóba akart menni, mikor a nászmenettel találkozott. Nem volt semmi sürgős teendője s „embert bámulni“ belépett a templomba. Végig nézte a vendégsereget s nagyanyjának némi kis szórakozást okozandó, a főbb női egyéniségek öltözetét jegyezte meg magának. A jó asszonynak ünnepe volt s hálálul kétszer is megsimogatta unokája haját, mikor ez leírta, ki milyen ruhában jelent meg.

— S a menyasszony hogyan nézett ki? — kérdé, mikor már többek öltözetét leírta volt.

— Fehér selyemruhája volt öles uszálylaly, melyet a főjegyzőnek apróddá öltöztetett fia vitt utána; fejét aranyból való apró csillagokkal diszített fátyol borítá s myrtus virágokszorú koronázta; egyik kezében óriási bokrétát tartott, a melyet az oltár elé állva letett, hogy a másik apródtól — gondolom ez is valami tisztviselő fia — átvegye imakönyvét. Mikor az ember először pillantá meg, azt gondolta volna valami herezegnő áll előtte, mikor virág nélkül volt, leginkább hasonlított Vesza-szűzhöz, mikor a könyvből imádkozott, bűnbánó Magdolnához s mikor elvégezve imáját, kezeivel könyvét melléhez emel s utolsó fohászat látszott az égbé küldeni, nagyanyám! nem nagyitok, — a tekintetét égnek irányzó arca olyan volt, mint a Madonnáé.

A lakodalmon nem volt ugyan jelen, de a mit másnap megtudott róla, azt hűségesen elmondta nagyanyjának. Fényes és diszes volt a lakoma, volt pezsgő és táncz, az új pár éjfél után otthagya a társaságot s az együtt maradt vendégsereg kivilágoskiviradtig mulatott.

A lakodalmat követő napon este Rubrik Antal már megint megjelent a régi társaságban.

— Ebből ugyan nem lesz papushős! — örvendének társai. De Mavis azt mondá:

— Ez nem jól kezdí!

A függetlenségre, akaratának szabadságára vágyott Irén elérte kívánságát, de alig érte el, rab-ságra vágyott. A négy egymásba nyíló szoba ket-tejüknek is sok volt, magára hagyva, különösen este, noha nem volt gyáva, félt bennük. A félelem az emberi természetben rejlik s végtelen, a bátorságot úgy kell megszoknunk. Várva várta férjét s minden neszre az ajtó felé nézett, de hiába! Rubrik

a kocsmában maradt s csak akkor tért haza, mikor szokásos mennyiségű dohányát elszívta s borát megitta.

— Hát te még mindig ébren vagy? — kérdé eléje siető nejtől, a ki — mert férje nem volt épen esunya ember — meg akarta ölelni s esőkolni. — Én nem kívánom tőled, Irén! hogy miattam álmodtól foszd meg magadat, lefekhetel a mikor akarsz s addig alhatol, a mig neked tetszik.

Szegény Irén! most vette észre, mily nagyot hibázott, mikor szülei háta mögött Rubrikkal, mielőtt igent mondott volna, abban állapotott meg, hogy szabad és független maradjon.

— Ha csak ez a kívánsága, — felelé Rubrik néhány felvilágosító szó után, — akkor biztosíthatom, hogy senkinél a világon oly szabad és független nem lehetne, mint nálam fog lenni. Én nem fogom sem mire sem kényszeríteni, de visszont magamra sem fogok semmit sem rám erőszakoltatni.

Most eszébe jutott a megállapodás s ritka önmegtagadással ellentmondás nélkül viselte el a következőket: levetközött, lefeküdt s elaludt. De csakhamar beálltak az álmatlan éjszakák, melyeket Irén boldognak képzelt jövőjében csalódva ébren töltött; könyezett s midőn férje fennebbihez hasonló felelettel fizette ki, keserű gúnynyal kérdé:

— Az irigyelt mézes hetek talán abban állanak, hogy a fiatal asszony férje korán reggel elmegy s késő este a kocsmából jó haza?

— Badar beszéd! — mondá durván Rubrik. — Sem én, sem te, — ne vedd sértésnek, — nem vagyunk már abban a korban, a melyben a holdsugarokról és fényes csillagokról ábrándozik az ember; hozzánk a józanság illik, a realitás; mindennek megvan a maga ideje, csak légy nyugodt s én biztosít-

Éljenek Kecskemét sz. kir. város kitűnő tehetségű fia, dr. Tassy Pál és dr. Horváth János országgyűlési képviselő-jelöltjeink.

Dr. D. R. jegyző.

UJDONSÁGOK.

— **Az országgyűlési képviselő** választás városunkban — mint halljuk — Péter-Pál napjára fog kitűzteni.

— **Gyermekes naivság.** Kada Elek ügyvéd úr, az alsó-kerület volt országgyűlési képviselője Parragh Gedeon és Zolnay Antal urak által tudatva velem, miszerint neki rosszul esett, hogy én dr. Dékány Ráfael nyilvános helyen (az Olvasókörben a független szabadelvű-párt országgyűlési képviselő-jelöltjeinek fölkérése alkalmával) megmondottam, hogy ő, országgyűlési képviselő lettére, a sertéshizlalók szárnyvaspályájának kieszközlésére egy lépést sem tett a magas kormányznál. Én pedig tett nyilatkozatomat továbbra is fentartom.

— **A f. hó 11-én,** szombaton tartott közgyűlés alkalmával ismét meggyőződést szerezhetett magának városunk nagy közönsége, hogy a közgyűlésen a józan gondolkodású rész van többségben, mert az iskolaszéki tagok megválasztásánál a független szabadelvű-párt fényes győzelmet aratott jelöltjei névsorával, a mennyiben a beadott 136 érvényes szavazatból a független szabadelvű-párt jelöltjei közül azon egyetlen egyén is, ki csak 77 szavazatot nyert, 18 szavazattal nyert többet, mint a szélsőség és rombolás elemeinek jelöltjei közül az olyan legtöbb szavazatot nyert egyén, kit a függetlenszabadelvű-párt iskolaszéki tagul ki nem jelölt, és így iskolaszéki tagokká választottak: Id. Bagi László, Bogyó Pál apát, Csabai Imre tanár, dr. Dékány Ráfael, Dékány István tanár, Diószegi József ügyv., Dömötör Sándor közjegyző, Fehér Márton, Fekete István ügyv., Fördős Lajos esperes, Gyenes István árvasz. ülnök, Györfi Balázs ügyv., dr. Horváth János, Illésházi János rector, Kada Elek, Kasza Mihály ügyv., Katona Zsigmond gyógyszer., dr. Kecskeméti Lajos, Keresztes János, Kis Lajos ügyv., dr. Kocsis József, Laukó Károly, Lestár Péter, Magyar László ügyv., Mádi János, Máté Sándor gazd. isk. igazgató, Molnár János gyógyszer., Muraközy József, id. Nagy Lajos, Papp Sándor ügyv., Páthy Károly, Sántha László, dr. Szabó László, Szakács István tanár, Szalontai Sándor polg. isk. t., Szappanos László ügyv., dr. Szeless József, Tassy László, dr. Tassy Pál, Tóth István tanácsnok, Végh József iparos, Virányi Ignác tanár, Zombory László. Ezek után méltán elmondhatjuk „Roma locuta est“, azaz a nép megmutatta mit akar, s hisszük a legközelebbi országgyűlési képviselőválasztásnál is megmutatandja, hogy megelégette már a kapott ígéretek után várt dicsőség utáni sohajtozást, a kiszolgált iskolaszék nem méltó és kicseppent tagjai pedig elvesztik hatalmukat, méltóságteljes szembunyorgatással imponálni az általuk páriáknak tekintett tanítói testületnek.

— **A helybeli reform.** lyeumban a folyó tanévet bezáró vizsgálatok következő rendben tartatnak: június 16—19-ig magánvizsgálatok, 20. és 21-én szóbeli érettségi, 22—25-ig a többi osztályok közvizsgálatai, 22-én délután 5 órakor mutatványok a műének-, zene-, szavalat- és tornaszatból; mely

hatlak, hogy akárhányszor ott fogom hagyni a kecskeméti társaságot s a tiedet fogom fölkeresni.

Iren hanyatt esett e cynikus beszéd hallatára s férje akár sohasem jött volna többé haza; a durva Mavist utálta, de ily otrombaságra sohasem tartotta képesnek s ime! a jámbor embernek vélt Rubrik nemesak élehetetlen, hanem hálátlan is volt.

Mivel azonban rettenetesen unatkozott s szülei előtt, a kik e házasságba csakis leányuk kívánsága folytán egyeztek bele, nem panaszkodhatott, szórakozást keresett s naponként látogatába ment. Leggyakrabban Juliskánál fordult meg s már csaknem mindennapi látogató volt Maviséknál; Juliska porlepte zongorája megnyílt, együtt zongoráztak, együtt énekeltek, együtt uzonnáztak s Mavis a busásan hozott sütemény, gyümölcs és más nyalánság maradékát este, mikor megjött, jó ízűen szokta volt elkölteni.

Egy napon nem volt Iren szándéka Juliskához menni, utóbb azonban másként határozott; de nem vitt magával csak néhány almát, melyet útközben vehetett; azt gondolta, hogy még lesz a tegnapi süteményből. Biz abból nem volt semmi, mert Mavis mind megette s Juliska pirulva vallá be férje turpisságát. Iren nagyot nevetett s azontúl „Leó úr“ részére mindig külön hozott süteményt. Juliska szégyelte ez állapotot, de Irenben annyi szeretetre méltóság volt, oly talpraesetten s kiméletesen tudta aggodalmait semmisékké tenni, hogy végre megszokta barátját. Férjeikről sohasem beszéltek, másokkal sem törődtek sokat, el tudtak úgy is tréfálni s a mely napon nem találkoztak, a következőnkép pótolták a megnyujtott együtt maradással.

(Folytatása következik.)

vizsgálatokra a t. ez. szülőket és tanítványokat tisztelettel meghívja Kecskeméten, 1881. jún. 9-én. Csabai Imre, igazgató.

— **Rendőri hírek.** S. J. apját pár száz forint erejéig újabban meglopta, s ez alkalommal elvitt egy nagyobb összegű váltót is. A rendőrség intézkedése nyomán azonban elég jókor elfogatott N.-Kőrösön. — D. polgártársunknak rossz úton haladó fia mákonymérgezési kísérletet tett magán — már veszélyen kívül van.

— **Kiss Adolf** erőművészeti és testgyakorlati mutatványival ma tartja az utolsó előadást, a közönség nem méltatta ezúttal pártfogására, minek oka bizonyára nem a társulat mutatványai hiába valóságában, hanem az itteni viszonyokban találja magyarázatát. Nincs pénze a közönségnek.

— **A sertéshizlalók** malmot építő részvénytársaságának azon kérvényét, melyben helyengedését kérelmezik, a közgyűlés üdvözlőlvén az életrevaló eszmét, elvben kimondá, hogy szívesen enged át helyet, s az e körül fennforgó kérdésekre vonatkozó véleményes jelentéstétel végett egy bizottság küldetett ki a következő tagokkal: Elnök Lestár Péter, tagok: Hajagos Illés, Beretvási Sándor, Muraközy János, Mádi János, Kada Elek, Tassy Pál, Keresztes János.

— **Új szódaviz-gyár Kecskeméten.** Dr. Hacker Lajos orvostudor úr neje 5. tized, 238. sz. a. szódaviz-gyártásra kért iparigazolványt. A városban ez már a harmadik.

— **Értesítés.** Fekete Pál országos szőlőszeti szaktanár úr, ki e f. évi tavaszon a helyes szőlőmetszést nálunk is oly érdekesen magyarázta, folyó jun. hó 19-én — vasárnap — ismét városunkba érkezik, a zöldoltás és magfavalasztás helyes miveletét bemutatni. — Felhívotnak szőlőműveléssel foglalkozó lakostársaink, kik ezen miveleteket megszemlélni óhajtják, hogy a t. tanár úr által kitűzendő időben és helyen megjelenni el ne mulasztják. Az oktatás idejéről és helyéről Fekete Pál úr megérkezése után a gazdasági egyesület helyiségén fog bővebb értesítés adatni. Kecskemét, 1881. jún. 10. A gazdasági egyesület elnöksége.

— **Új zenemű.** Megjelent és beküldetett „Kőrösi lány“, énekhangra zongorakísérettel szerette Huber Sándor. Kiadta Táboroszy és Parsch. Ára 80 kr. Kapható minden helybeli könyvtáránál.

— Az „Ország-Világ“ című folyóirat XIX. füzetét melléklettel, szép metszetekkel s válogatott tartalommal megjelent. Kapható minden hazai könyvtáránál. Ára egyes füzetnek 40 kr.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1881. június 10-én.

Tisztabúza métermázsánként	—	—	—	—	krig.
Kétszerbúza	—	—	—	—	—
Rozs	8.50	—	—	9.	—
Árpa	—	—	—	—	—
Tengeri	6.	—	—	6.20	—
Köles	6.	—	—	6.50	—

Kimutatás a kecskeméti kereskedelmi ipar-hitelintézet és népbank május havi forgalmáról.

Bevétel:

Pénztárállás április 30-án	15,196	frt.	46	kr.
Váltó visszafizetésekből	208,069	—	10	—
Folyószámlák után	78,935	—	08	—
Pesti telepítvények után	24,200	—	—	—
Kamatok után	6,097	—	51	—
Díjak után	49	—	52	—
Kérelmi kamatok után	15	—	55	—
Átírási díjak	24	—	—	—
	332,587	frt.	22	kr.

Kiadás:

Váltó leszámolásra	223,215	frt.	—	kr.
Folyószámlákra	68,042	—	50	—
Kötelezett takarékbetétekre	3,120	—	—	—
Betét-lapokra	880	—	—	—
Pesti telepítvényekre	10,432	—	63	—
Időközi kamatok:				
a) pesti telepítvényekre	167	—	37	—
b) folyószámlákra	69	—	77	—
Üzleti költségekre	339	—	90	—
Elnöki s felügyelői tiszteletdíj és tisztviselők fizetése	521	—	65	—
Osztalék részvényekre	9,000	—	—	—
Osztalék kötelezett takarékbetétekre	199	—	32	—
Függő kamatok kötelezett betétekre	147	—	12	—
Függő kamatok betét-lapokra	19	—	80	—
Jövedelmi és községi adóra	617	—	84	—
Állami illetékek betétek tők. és kifiz. időközi kamataira	15	—	15	—
Jutalék számlán	1,076	—	76	—
	317,864	frt.	81	kr.
Pénztárállás 31-én	14,722	—	41	—
Vajda, könyvelő.	332,587	frt.	22	kr.

Felölös szerkesztők:

Dr. Horváth János, Dr. Dékány Rafael,
Dr. Tassy Pál.

NYILTTÉR.

MATTONI-féle

BUDAI KIRÁLY KESERÜFORRÁSOK

Deák Ferenoz-forrás, Hunyady Mátyás-forrás,
Szt.-István-forrás, Gróf Széchenyi István-forrás

Mattoni és Wille, Budapest.

Kapható minden gyógyszerárban és ásványviz-kereskedésben.

25 (15—12)

(X.) §. Az ételek és italok helyes választéka nagy fontosságú az emberek jólétére nézve, kivált azért, mivel e részben a legkisebb vigyázatlanság első sorban az emésztő szerveket gyöngíti és melyek elhanyagolása gyakran hosszas gyomorbetegségeket von maga után. Miután azonban ily vigyázatlanságok a legnagyobb óvatosság mellett sem kerülhetők ki, felhívjuk a figyelmét a Dr. Miller-féle Bécsben 1868-ban hatóságilag megvizsgált görög elleni védbalzsamra, mely a gyomor tevékenységét szabályozza, a gyomor és belek mindennemű heveny és idült lobjait, a hányást, hasmenést, szélkórságot, mindennemű gyomorbetegséget, étvágytalanságot, gyomorkatharust feltűnő rövid idő alatt megszünteti. Egy üveg ára használati utasítással együtt 1 frt. 50 kr. Fél üveg 80 kr. — Kecskeméten valódi minőségben egyedül Bóka Zsigmond fűszer-kereskedésében, Szegeden Göszner K. m. k. lotto-üzletében, Budapesten Édeskúty L. m. k. udvari ásványviz szállítónál kapható. (12—11)

Nestlé Henrik

gyermektápláló lisztje.

Nagy diszoklevél.

Különböző
kiállításokon
arany
érem

Első orvosi
tekintélyek
számos
ajánlata.

Gyári jegy.

Előnyös táplálószer csecsemők és gyermekek számára.

Főraktár Osztrák-Magyar-birodalomban:

Bécs, I., Naglergasse I.

F. BERLYAK.

Kapható Kecskeméten:

Katona Zsigmond gyógyszerésznél

és minden gyógyszerárban.

Figyelmeztetés.

Csak akkor valódi, ha a tégely

fedője az itt

látható védjeggyel van ellátva.

N. B. A nem valódi tégelyek fedőjén hiányzik a központi kiadó F.

23 Berlyak aláírása. (10—9)

A LEGJOBB
SZIVARKA PAPIR
LE HOUBLON
FRANCZIA GYÁRTMÁNY
UTÁNZÁSOTÓL
ÓVATIK!!!

E szivarkapapír csak akkor valódi, ha minden, lap LE HOUBLON bélyegzőt magán hordja és minden kárton az alatt látható védjeggyel és aláírással van ellátva.

Cawley & Henry
Propriétaires du Brevet

CAWLEY et HENRY, egyedüli gyár okok, PARIS.

